

Nếp sống Thần-nhân

Đọc Kinh văn: Lê. 1:3, 9; 6:8-13; Gi. 21:15-17; 1 Gi. 3:14; 5:1; 2:6; 4:17; Ga. 6:2-3; La. 8:2

I. Khát vọng của lòng Đức Chúa Trời đó là “thực tại...trong Jesus” (Êph. 4:21), tình trạng thật của nếp sống Thần-nhân của Jesus như được ghi lại trong bốn sách Phúc âm, sẽ được sao chép trong nhiều chi thể của Thân thể Đấng Christ bởi Linh thực tại để trở nên thực tại của Thân thể Đấng Christ, đỉnh cao nhất trong gia tể của Đức Chúa Trời (cc. 20-24):

- A. Bốn sách Phúc âm cho thấy kiểu mẫu của đời sống mà Đức Chúa Trời khao khát, khuôn mẫu của đời sống có thể làm thỏa lòng Đức Chúa Trời và hoàn thành mục đích của Ngài; Jesus đã sống nếp sống mà trong nếp sống ấy Ngài đã làm mọi sự trong Đức Chúa Trời, với Đức Chúa Trời và vì Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời ở trong nếp sống của Ngài và Ngài là một với Đức Chúa Trời; đây là ý nghĩa của cụm từ *thực tại ở trong Jesus*; học Christ là thực tại ở trong Jesus là được đúc theo khuôn của Christ, tức là được đồng hóa theo hình ảnh của Christ—La. 8:28-29; Êph. 4:20-21.
- B. Chúng ta đang được Chúa hoàn hảo để trở nên những Thần-nhân, sống sự sống thần thượng bằng cách từ chối sự sống thiên nhiên của mình theo khuôn mẫu là Christ, tức Thần-nhân đầu tiên—Mat. 11:29a; 17:5b; 1 Phi. 2:21:
1. Trong đời sống trên đất, Ngài đã nêu một gương, như đã được khai thị trong bốn sách Phúc âm; sau đó, Ngài chịu đóng đinh và phục sinh để trở nên Linh ban-sự-sống hầu có thể vào trong chúng ta để làm sự sống của chúng ta; chúng ta học nơi Ngài theo gương của Ngài, không bởi sự sống thiên nhiên nhưng bởi Ngài là sự sống của chúng ta trong sự phục sinh—1 Cô. 15:45b; Cól. 3:4.
  2. Đời sống Cơ Đốc của chúng ta là đời sống trong Christ và cũng là đời sống của Christ trong chúng ta; chúng ta ở trong Christ là khuôn mẫu, và Ngài ở trong chúng ta như là sự sống của chúng ta; bằng cách này, chúng ta học Christ là thực tại ở trong Jesus; thực tại này là thực tại của Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 1:30; 2 Cô. 5:17; 12:2a; Cól. 1:27; Ga. 2:20; La. 8:10.
- C. Khi yêu Chúa, tiếp xúc Ngài và cầu nguyện với Ngài, chúng ta tự động sống Ngài theo khuôn mẫu, hình trạng, gương mẫu, được mô tả trong các sách Phúc âm; bằng cách này, chúng ta được định hình, được đồng hóa, theo hình ảnh của khuôn mẫu này – đây là ý nghĩa của việc học Christ—Mat. 11:29; La. 8:29.
- D. Khi sống trong linh hòa quyện, chúng ta đang học Christ theo thực tại trong Jesus bởi Linh thực tại; chúng ta học nơi Ngài là kiểu mẫu của chúng ta để tiểu sử của Ngài trở thành lịch sử của chúng ta; nếp sống của Thân thể Đấng Christ là người mới được giống hệt nếp sống của Jesus như được khai thị trong các sách Phúc âm—Ga. 6:17-18; La. 1:1, 9; Êph. 4:20-24; Phil. 2:5; Mat. 11:29; 1 Phi. 2:21.
- E. Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc sai phái Chúa Jesus trở nên người là để Chúa Jesus sống một đời sống Thần-nhân bởi sự sống thần thượng; khi ăn Ngài, chúng ta sống bởi Ngài để trở nên một người vĩ đại hoàn vũ giống hệt Ngài – một người sống đời sống Thần-nhân bởi sự sống thần thượng—Ca. 3:22-24, 55-56; Khải. 2:4, 7; Gi. 6:57, 63; Giê. 15:16; Êph. 6:17-18; Thi. 119:15.

II. Đời sống duy nhất làm hài lòng Đức Chúa Trời là đời sống lặp lại đời sống mà Christ đã sống trên đất; đây là đời sống kinh nghiệm Christ trong các kinh nghiệm của Ngài như là của lễ thiêu—Lê. 1:9; Gi. 8:29; 2 Cô. 5:9:

- A. Cửa lễ thiêu hình bóng cho Christ trong việc Ngài sống một đời sống tuyệt đối vì Đức Chúa Trời và vì sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời; cửa lễ thiêu cũng hình bóng cho Christ trong việc Ngài là sự sống làm cho dân Đức Chúa Trời có thể có một nếp sống như vậy—Lê. 1:3; Dân. 28:2-3; Gi. 5:30; 6:38; 8:29; Hê. 10:5-10.
- B. Từ được dịch là “cửa lễ thiêu” chỉ về điều gì đó bay lên; điều bay lên này chỉ về Christ (Lê. 1:3, 10, 14); điều duy nhất có thể từ đất bay lên đến Đức Chúa Trời là đời sống mà Christ đã sống, vì Ngài là người duy nhất sống một đời sống tuyệt đối vì Đức Chúa Trời (Gi. 6:38).
- C. Cửa lễ thiêu là “một mùi hương làm vui thỏa cho Đức Giê-hô-va” (Lê. 1:9); các từ Hê-bo-ơ được dịch là “mùi hương làm vui thỏa” nguyên văn có nghĩa là “hương vị của sự nghỉ ngơi hoặc vui thỏa”; mùi hương làm vui thỏa là một hương vị đem lại sự thỏa mãn, bình an và nghỉ ngơi; một mùi hương làm vui thỏa như vậy là sự vui hưởng cho Đức Chúa Trời.
- D. Bằng cách đặt tay trên Christ là cửa lễ thiêu qua sự cầu nguyện đúng đắn, chúng ta được kết hiệp với Ngài, Ngài và chúng ta trở nên một; khi Christ sống trong chúng ta, Ngài lặp lại trong chúng ta đời sống mà Ngài đã sống trên đất, đời sống của lễ thiêu—c. 4; 1 Cô. 6:17; Ga. 2:20.
- E. Trong một mối liên hiệp như vậy, một sự đồng nhất hóa như vậy, tất cả những yếu đuối, khiếm khuyết và lỗi lầm của chúng ta được Ngài mang lấy—2 Cô. 5:21; Ga. 2:20a.
- F. Chúng ta phải để cho Chúa thiêu đốt chúng ta hầu cho chúng ta có thể là một cửa lễ thiêu hàng hiến để thiêu đốt người khác rồi được giảm hạ thành tro để trở nên Giê-ru-sa-lem Mới vì sự biểu lộ của Đức Chúa Trời—Thi. 20:3; Lê. 1:16; 6:8-13; 1 Cô. 3:12a; Khải. 3:12; 21:2, 10-11, 18-21:
1. Tro tượng trưng cho Christ bị giảm hạ đến chỗ không là gì; vì chúng ta là một với Christ, Đấng đã giảm hạ thành tro, nên chúng ta cũng được giảm hạ thành tro, tức là được giảm hạ đến chỗ không là gì, đến số không—Mác 9:12; Ês. 53:3; 1 Cô. 1:28; 2 Cô. 12:11.
  2. Càng được đồng nhất hóa với Christ trong sự chết của Ngài, chúng ta sẽ càng nhận thức rằng chúng ta đã trở thành đồng tro; khi trở thành tro, chúng ta không còn là người thiên nhiên nữa; thay vào đó, chúng ta là người đã được đóng đinh, được kết liễu, được thiêu rụi—Ga. 2:20a.
- G. Việc đổ tro ở phía Đông bàn thờ, phía mặt trời mọc, ám chỉ về sự phục sinh—Lê. 1:16; Gi. 11:25; Phil. 3:10-11; 2 Cô. 1:9:
1. Với Christ là cửa lễ thiêu thì tro không phải là sự kết thúc mà là khởi đầu; tro có nghĩa là Christ đã được đặt vào sự chết, nhưng phía Đông tượng trưng cho sự phục sinh—Mác 9:31.
  2. Càng được giảm hạ thành tro trong Christ, chúng ta sẽ càng được đặt ở phía Đông, và ở phía Đông thì chúng ta tin chắc rằng mặt trời sẽ mọc và chúng ta sẽ kinh nghiệm bình minh là sự phục sinh—Phil. 3:10-11.
- H. Cuối cùng, tro sẽ trở nên Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 3:12; 21:2, 10-11:
1. Sự chết của Christ đem chúng ta đến chỗ kết thúc, giảm hạ chúng ta thành tro, và trong sự phục sinh, tro trở nên những vật liệu quý cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời—1 Cô. 3:9b, 12a.

2. Khi được giảm hạ thành tro, chúng ta được đem vào sự biến đổi của Đức Chúa Trời Tam Nhất để trở nên những vật liệu quý cho sự xây dựng Giê-ru-sa-lem Mới—La. 12:1-2; 2 Cô. 3:18; Khải. 21:18-21.

III. Khi thực hiện gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời, Chúa Jesus, là thực tại của lễ thiêu, không làm bất cứ điều gì ra từ chính Ngài (Gi. 5:19), không làm công việc của riêng Ngài (4:34; 17:4), không nói lời riêng của Ngài (14:10, 24), làm mọi sự không bởi ý muốn của Ngài (5:30) và không tìm vinh hiển của riêng Ngài (7:18); không bao giờ thất vọng vì Ngài chỉ thỏa mãn với Đức Chúa Trời (Ês. 42:4; 50:4-5; 53:2a; đc. Gi. 4:13-14; 6:15; Mác 9:7-8):

- A. Đời sống của Chúa là công tác của Ngài, chuyển động của Ngài và chức vụ của Ngài; công tác của Ngài là nếp sống của Ngài, và chuyển động của Ngài là bản thể của Ngài; với Ngài, không có sự khác biệt giữa đời sống, công tác, chuyển động và chức vụ của Ngài; Chúa Jesus đã sống chức vụ của Ngài—đc. Lu. 22:26-27; Gi. 10:10b; 1 Cô. 15:45b; 1 Gi. 5:16a; 2 Cô. 3:6; Phil. 1:25.
- B. Chúa Jesus là một người cầu nguyện, là một với Đức Chúa Trời, không ngừng sống trong hiện diện của Đức Chúa Trời, tin cậy Đức Chúa Trời và không tin cậy chính Ngài dưới bất kỳ nỗ lực hay bắt bớ nào, và là Đấng mà trong Ngài, Sa-tan, kẻ cai trị thế giới, không có gì (không có chỗ, không có hi vọng, không có cơ hội, không có khả năng trong bất cứ điều gì)—Gi. 10:30; 8:29; 14:30b; 16:32-33; 1 Phi. 2:23:
  1. Ngài là một người trong xác thịt cầu nguyện với Đức Chúa Trời huyền nhiệm trong lĩnh vực thần thượng và huyền nhiệm; Ngài thường đi lên núi hoặc lui ra nơi riêng tư để cầu nguyện—Matt. 14:23; Mark 1:35; Luke 5:16; 6:12; 9:28.
  2. Ngài không bao giờ đơn độc vì Cha ở với Ngài; Ngài thấy mặt của Cha Ngài từng giây phút—Gi. 5:19; 16:32; Thi. 16:7-8.
- C. Khi Christ là Đức Chúa Trời—Đấng cứu rỗi muốn cứu người nữ Sa-ma-ri vô đạo đức, Ngài phải đi từ Giu-đê đến Ga-li-lê qua Sa-ma-ri, Ngài đi vòng khỏi đường chính Sa-ma-ri đến thành Si-kha, và tại cái giếng của Gia-cốp, gần Si-kha, Ngài đã chờ đợi tượng của Ngài đến để Ngài có thể ẵm ấp bằng cách xin bà cho Ngài nước uống hầu nuôi dưỡng bà bằng nước sự sống, tức là chính Đức Chúa Trời Tam Nhất tuôn chảy—Gi. 4:3-14.
- D. Khi không có ai trong số những người Pha-ri-si tố-cáo có thể định tội người nữ ngoại tình, thì Christ là Đức Chúa Trời—Đấng cứu rỗi, trong nhân tính Ngài, đã nói với bà: “Ta cũng không định tội cô”, để ẵm ấp bà hầu Ngài là Đấng Ta Là vĩ đại có thể nuôi dưỡng bà bằng cách giải thoát bà khỏi tội và làm cho bà có thể “đừng phạm tội nữa”—8:3-11, 24, 34-36.

IV. Khi chúng ta luôn ở trong tình yêu là chính Đức Chúa Trời, tình yêu đã được “hoàn hảo đối với chúng ta hầu cho chúng ta có sự dạn dĩ trong ngày phán xét, vì như Ngài thể nào thì chúng ta cũng thể ấy trong thế giới này” (1 Gi. 4:17) – Christ là thực tại của của lễ thiêu đã sống bày tỏ Đức Chúa Trời là tình yêu trong thế giới này, và Ngài bây giờ là sự sống của chúng ta để chúng ta có thể sống cùng một sự sống yêu thương ấy trong thế giới này và trở nên giống như Ngài (3:14; 5:1; 2:6):

- A. Luật của Linh sự sống trong linh chúng ta là luật của Christ như là luật tình yêu (La. 8:2; Ga. 6:2-3); luật tình yêu phải được luật của Linh sự sống thực thể hóa để chúng ta có thể mang gánh nặng của nhau; nhưng nếu đầy kiêu ngạo, chúng ta sẽ không thể mang gánh nặng của người khác vì chúng ta tự lừa dối mình bởi nghĩ rằng mình là điều gì đó mà thật ra không là gì (c. 3).

- B. Khi luật tình yêu được kích hoạt bên trong chúng ta, chúng ta sẽ tự động và tự phát trở nên những người chần có lòng yêu thương và tha thứ của Đức Chúa Trời Cha cùng linh chần dất và tìm kiếm của Christ là Đấng cứu rỗi của chúng ta—Gi. 21:15-17; Lu. 15:3-7.
- C. Khi luật tình yêu được kích hoạt bên trong chúng ta, sự lao tác của chúng ta trong Chúa là sự lao tác của tình yêu (1 Cô. 15:58; 1 Tê. 1:3), trong sự lao tác ấy, chúng ta “trợ giúp người yếu đuối” (Công. 20:35) và “nâng đỡ kẻ yếu đuối” (1 Tê. 5:14); *kẻ yếu đuối* chỉ về những người yếu đuối trong linh, hồn hoặc thân thể, hoặc yếu đuối trong đức tin (La. 14:1; 15:1).
- D. Sau khi phục sinh, Chúa đã chần dất Phi-e-rơ và giao cho ông sứ mệnh nuôi chiên con của Ngài và chần chiên của Ngài; đây là sự hợp nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Christ để chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời, tức Hội thánh, là điều dẫn đến việc xây dựng Thân thể Đấng Christ hầu tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới mà hoàn thành gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Gi. 21:15-17.